VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVF. 9. SZÁM — ÁRA 50 FILLÉR — VASÁRNAP, 1953. JANUÁR 11.

A minisztertanács és a SZOT határozatot hozott a kollektív szerződésekről

Az egész országban szabad a burgonya forgalma

A begyűjtés szabotálásáért kétévi börtönre ítéltek a kisteleki plébános legjobb barátját, Rabi István kulákot

A takarékosság hazafias kötelesség

Hazánkban már sok családi házat, vagy kultúrotthont építettek fel, többezer gépet javítottak ki megtakarított, vagy éppen olyan anyagból, amelyet ezelőtt hulladéknak neveztek. Gazda Géza kezdeményezése óta, de már ezt megelőzően is a takarékosság egyre szélesebb körben terjedt el, de még korántsem vált mindenki vérévé. Még sokan nem gondolnak arra, amikor cipőt, írófüzetet, töltőtollat, bőrkabátot, vagy kerékpárt vásárolnak, hogy a munkások, amikor azokat készítették, jelentős megtakarítást értek el, bőr, papír, vas, vagy egyéb nyersanyag felhasználása terén anélkül, hogy az a minőség rovására ment volna. Ha tudatosan minden dolgozó a saját munkaterületén, üzemében, vagy szövetkezetében azon gondolkodna, hogyan tudna még jobban takarékoskodni, új lehetőségeket felfedezni, hogyan tudná az általa termelt árut olcsóbbá s jobbá tenni, akkor igen jelentős mennyiségű anyagot, munkaidőt takaríthatnánk meg népgazdaságunk számára.

„*Kapitalista világban* — tanítja Rákosi elvtárs — *az ipari munkás vigyázott, hogy takarékoskodjon a rábízott anyaggal, mert ha ezt nem tette, a kapitalista elbocsátotta és a munkanélküliség, az éhség fenyegette*".

A nyomortól való félelem szülte vakfegyelem örökre és végérvényesen megszünt. A szovjet nép hősi áldozatok árán szabaddá tette országunkat, amelyben ma már minden gyár a dolgozóké. Eredményekről eredményekre haladunk előre, takarékoskodunk is, de „*csak most van kialakulóban az öntudatos szocialista fegyelem, vele együtt a szocialista takarékosság tudata*" — mondotta Rákosi elvtárs az országgyűlés december 15-i ülésén. Az igazi hazaszeretettől átfűtött dolgozók sokasága, akik munka közben és szabad idejükben azon gondolkodnak, hogyan takarékoskodjanak még jobban, bizonyítja, hogy haladunk a tudatos szocialista takarékosság kialakulásának útján.

A Szegedi Falemezgyárban évtizedekig az volt a gyakorlat, hogy ha a farönköt egy bizonyos vastagságra már lehámozták — a furnérlemezek számára —, akkor a 220 centiméter széles fahengerből 80 centimétert levágtak és így vékonyították, hámozták tovább. Rácz Rudolf sztahánovista, Gerő elvtárs beszéde után sokat töprengett azon, hogyan takaríthatná meg ezt a 80 centiméter hosszú fát és rövidíthetné meg a munkát. Egy készüléket szerkesztett, amellyel hámozás közben a fahenger rezgését kiküszöböli és így anélkül, hogy azt 140 centiméterre lerövidítenék, teljes szélességben hámozhatja tovább. Ezzel az újításával — az előkalkuláció szerint — évi 61 ezer forint megtakarítást érhetnek el.

Rácz Rudolf és még sokan mások tudják, hogy a sajátjukkal takarékoskodnak. Örülnek és büszkék, amikor látják, hogy elgondolásuk megvalósításával milyen jelentős megtakarítást érnek el. Temesvári Sándor, a Vasöntöde öntőbrigádjának vezetője a fémolvasztásnál olyan megoldást valósított meg, amellyel az eddigi 200 kilogramm koksz helyett csak 150 kilogramm koksz szükséges 150 kilogramm vas megolvasztásához. Ezzel a javaslatával olyan anyagot takarít meg jelentős mennyiségben, amely ma iparunk egyik legfontosabb alapanyaga. De sorolhatnánk tovább az elért eredményeket. A Szőrme- és Bőrruha Vállalattól Forgó Teréz, a Délmagyarország levelezője a következőket írja:

„Gerő elvtárs a Központi Vezetőség november 29-i ülésén tartott beszéde után a bőrruhaüzem részlegünkön bevezettük a szabásminták előrajzolását, amellyel jelentős anyagmegtakarítást értünk el azáltal, hogy az eddiginél jobban kihasználjuk a bőröket. Rákosi elvtárs legutóbbi beszéde után a szortírozó részlegünktől azt a javaslatot kaptuk — Jámbor és Eszteró elvtársak által —, hogy ugyanezt az előrajzolási módszert a szőrmerészlegnél is vezessük be. Ennek a kísérletezése most folyik és minden bizonnyal jelentős eredményeket fog hozni népgazdaságunk számára".

Az új esztendőben az eddiginél is sokkal nagyobb gondot kell fordítanunk a takarékosságra. Ahhoz, hogy az aszály ellenére közelítésunkat a jövő aratásig biztosítsuk, feltétlenül szükséges az is, hogy harcoljunk a pazarlás ellen.

Különösen áll a takarékosság fokozása az építőanyagipar és az építőipar területére. A Szegedi Keramit Téglagyárban december közepe után határozták el, hogy majd takarékoskodnak a szénnel. A gyár vezetője nem tudta megmondani, hogy mennyiségben egy-egy égetésnél — beleszámítva a minőséget is — mennyi szenet használhatnak fel. De azt sem tudta, hogy hány százalék lehet a selejt, a téglagyártásnál. Van tehát mit takarékoskodni az építőanyagiparban!

Az építőiparban olyan is előfordul, hogy a tervet a beruházásokkal akarják teljesíteni és ugyanakkor a költségek mögött nincs kész épület! Építkezéseinket olcsóbbá kell tenni, bekapcsolódva az „építs jobban és olcsóbban" mozgalomba. Ezt a jelszót kell építőmunkásainknak megvalósítaniok.

E pár példa is mutatja, hogy sokat, nagyon sokat kell még tennünk a takarékosság érdekében. A pártszervezeteknek agitációs felvilágosító munkájukban szem előtt kell tartaniok Rákosi elvtárs szavait: „*Amíg a munkás húsába és vérébe nem ment át az a tudat, hogy mindenütt magának dolgozik, addig nem takarékoskodik úgy az anyaggal, árammal és munkaidővel, mint a sajátjával*".

Meg kell magyarázni, hogy mit jelent hazánk építésében, a béke megvédésében, honvédelmünk erősítésében a szocialista takarékosság. Aki igazán szereti hazáját az együtt él, együtt érez hős bányászainkkal, takarékoskodik a szénnel, a külföldről behozott anyaggal, harcol a pazarlás ellen.

Az 1953. tervévet a fokozott takarékossággal, harcolva a jobb minőségért kell teljesítenünk. Nemcsak nyersanyaggal, hanem munkaidővel, munkaerővel is úgy gazdálkodjunk, hogy kevesebb idő alatt, kevesebb dolgozóval végezzük el a kitűzött munkát és így a megtakarított munkaerőt át tudjuk adni olyan területre, ahol arra a legégetőbb szükség van.

Tegye a takarékosságot minden pártitkár, minden vállalatvezető, minden értelmiségi és fizikai dolgozó szívügyévé, érezze hazája iránti kötelességének. És most, amikor drága hazánk felszabadulásának évfordulójára, április 4-nek megünneplésére készülve fogadalmakat teszünk, gondoljuk Rákosi elvtárs szavaira: „*még ránk tér — és a jövőben is szakadatlanul ránk fog térni — minden téren a takarékosság*".

Harcban az első negyedévi terv sikeréért

A Szegedi Konzervgyár DISZ-fiataljai az újév első dekádjában túlszárnyalták multhavi teljesítményeiket

A DISZ első országos értekezletén mondta Dénes elvtárs, a DISZ főtitkára: „A DISZ valóban új erőforrása szocialista építésünknek". Üzemünkben, a Konzervgyárban, a fiatalok által elért jó eredmények is igazolják ezeket a szavakat. A termelésben a fiatalok mindinkább az élenjárók közé kerülnek, kiveszik részüket a munkaversenyből. A felajánlásokban sem maradnak le az idősebb dolgozók mögött. A fiatalok jó munkája is hozzájárult ahhoz, hogy üzemünk kapuján ott ragyoghat az élüzem jelvény. December 21-ére, Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteletére még több fiatal tett felajánlást és felajánlásaikat nemcsak teljesítették, hanem legtöbben jóval túlszárnyalták azt. Jó munkájával példát mutatott

Czirok Sándor húskeverő ifjúmunkás, aki átlag 138 százalékos teljesítményt ért el. Kitünt Hajdu Etelka is 155 százalékos eredményével.

A gyümölcskonyha dolgozói között is kitünnek az ifjúmunkások. Élenjár közöttük Fülöp Ilona sztahánovista ifjúmunkás 138 százalékos átlagszázalékával. Jó termelési eredményük mellett itt nagy gondot fordítanak a minőségi munkára, arra, hogy a gyümölcsöket minél szebben helyezzék el az üvegekbe. A fiatalok jó termelési eredményei hozzájárultak ahhoz, hogy üzemünk december 12-re befejezte évi tervét.

Az 1953-as évben azonban még nagyobb feladatok várnak üzemi DISZ szervezetünkre. Egyik legfontosabb feladat, hogy személy szerint foglalkozzék az ifjú sztahánovistákkal, nevelje őket, hogy idővel méltókká váljanak a párttagságra.

Eddig 15 sztahánovista ifjúmunkás van üzemünkben, akik példát mutatnak a fiataloknak.

DISZ-szervezetünk feladata: a fiatalok közül újabb sztahánovistákat neveljen. Ehhez hozzájárul az, hogy DISZ-szervezetünk új titkára, Pavlovits Lászlóné elvtársnő maga is sztahánovista és példát mutat munkájával a fiataloknak. A dobozüzem forrasztója és dolgozótársai előtt kiharcolta a DISZ-ifjúság megbecsülését.

Az üzem DISZ fiataljai az új év beindulása után még fokozottabb lendülettel fogtak munkához. Az első dekádban túlszárnyalják az elmult havi teljesítményeiket.

Pavlovics Lászlóné elvtársnő 135 százalékos eredményt ért el, az utóbbi napokban. Hódi Erzsébet ifjúmunkás, a raktár egyik legjobb dolgozója, 182 százalékot teljesít.

Czirok Sándor, a húsüzem ifjúmunkása is emelte teljesítményét, ma már 146 százalék teljesítménye.

Termelésben elért jó eredményeinket nagymértékben annak köszönhetjük, hogy a DISZ fiatalok többsége bekapcsolódott az oktatásba. Megmutatkozott ez például Udvari András konzervsegéd ifjúmunkásnál, aki mióta résztvesz a szemináriumokon, sokkal jobb eredményeket ér el csoportjával a termelésben is. De megmutatkozik ennek ellenkezője is. Karai Julia vasesztergályos átképzősnél, aki nem vesz részt az oktatáson. Nem tanul s így nem látja fontosságát annak, hogy tevékenyen kivegye részét a munkaversenyből. A termelésben alaposan lemaradt társai mögött. A DISZ vezetőségének fontos feladata, hogy nevelő munkával azokat a fiatalokat is bevonja oktatásba, akik még nem látják világosan a tanulás fontosságát.

Üzemünk fiataljai lelkesen készültek az 1953-as év beindulására és az új évben még fokozottabb, jobb munkát akarnak végezni, hogy ezzel is bebizonyítsák, méltó utódai a szovjet komszomolistáknak.

Doba Mihály,
a Délmagyarország levelezője

Április 4-ig új iker villamoskocsit készítenek a Szegedi Villamosvasút dolgozói

A Szegedi Villamosvasút vezetősége és dolgozói mindent elkövetnek, hogy a forgalmat lehetőség szerint zavartalanul bonyolítsák le. A jobb és gyorsabb közlekedés érdekében Tiszai Ferenc sztahánovista főművezető megtervezte az úgynevezett ikerkocsit, amelyen már a műhely teljes apparátusával dolgozik.

Az új ikerkocsi modern formában készül el, zárt kocsivezetőfülke teszi lehetővé a zavartalan vezetést. Középen kettős lépcső könnyíti meg a gyors le- és felszállást, azonkívül nagyobb első és hátsó perron áll majd a közönség rendelkezésére. Az ikerkocsi külső felépítésében is el fog térni a többi villamos kocsiktól, mert a kocsi eleje áramvonalas stílusban készül. Az új ikerkocsi megépítése a motorkocsi hiányt fogja pótolni, mert a lényege az, hogy összeépített motor- és pótkocsival sok időt lehet megtakarítani, ami a jelenlegi pótkocsival való közlekedés esetében nem lehetséges.

Az újszegedi és fodortelepi vonalon fog közlekedni az új kocsi, ahol a műszaki berendezés nem teszi lehetővé a pótkocsival való közlekedést. A Szegedi Villamosvasút műhelyében készül el az új ikerkocsi teljes egészében. Forgalomba helyezése 1953. április 4-re van tervezve, azonban a Villamosvasút dolgozói még határidő előtt átadják majd a forgalomnak az új ikerkocsit. Ebben az évben még három darab ikerkocsit készítünk el és állítunk forgalomba, amellyel lényegesen meg fogjuk gyorsítani a villamosközlekedést.

Vida György

„LEGFŐBB ÉRTÉK AZ EMBER"

Az elmult évben 67.459 embert részesítettek szűrővizsgálatban a Szegedi Tüdőbeteggondozó Intézetben

„A gümőkór, amelyet hajdan „magyar betegségnek" neveztek, egyre inkább háttérbe szorítjuk és 1952-ben 57 százalékkal kevesebben haltak meg ebben a betegségben, mint 1938-ban. Magyarországon ma már 10 ezer lakosra több kórházi ágy jut, mint Franciaországban vagy Belgiumban. A népegészségügy megjavítására fordított munka eredményeképpen Magyarországon a halálozás arányszáma kisebb, mint Angliában vagy Ausztriában." (Rákosi elvtárs országgyűlésen mondott beszédéből).

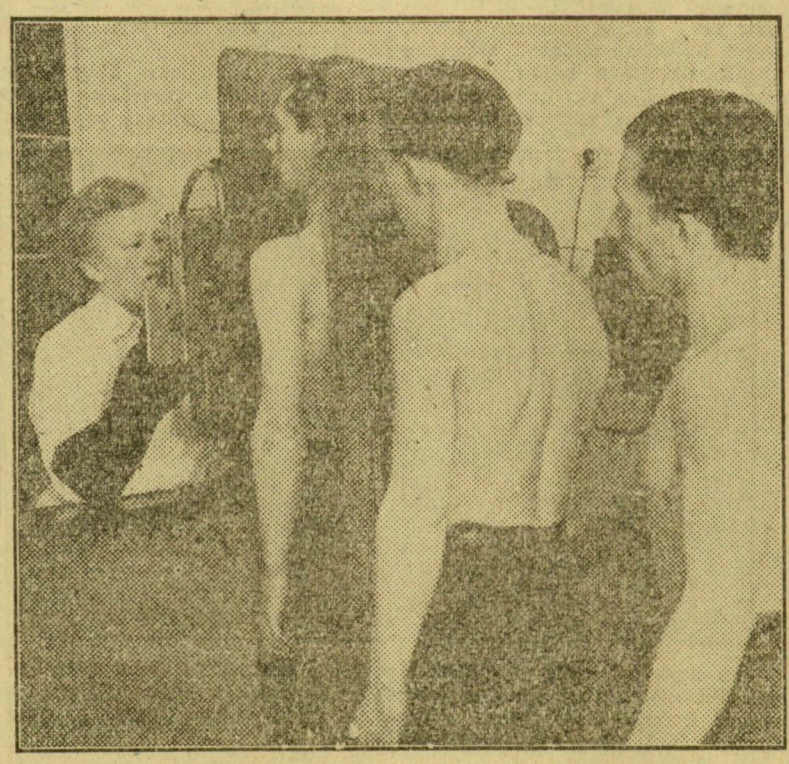

A Tüdőbeteggondozó Intézet orvosa nagy gondossággal végzi a szűrővizsgálatot.

Pártunk és kormányzatunk egyre fokozottabban gondoskodik a dolgozók egészségvédelmének biztosításáról. Évente az ország területén sok millió forintot fordít népgazdaságunk olyan intézmények bővítésére, felállítására, amelyek a dolgozók egészségvédelmét szolgálják. Ugyanakkor pártunk gondoskodik arról, hogy az újjászervezett intézetekben jobb kezelésben, alapos vizsgálatban részesüljenek azok a dolgozók, akik orvosi kezelésre szorulnak, hogy minden téren a gyakorlatban is bebizonyosodjék pártunk és népi demokráciánk elve: „Legfőbb érték az ember".

A Szegedi Tüdőbeteggondozó Intézetben is a felszabadulás óta évenként sok tízezer embert vizsgálnak meg. Lelkiismeretes vizsgálattal előzik meg sok súlyos betegség elhatalmasodását. 1952-ben a szűrőállomás nem kevesebb, mint 67.459 dolgozót részesített gondos szűrővizsgálatban. Ezt a számot akkor értékelhetjük kellőképpen, ha figyelembe vesszük az 1938 évi statisztikai kimutatás, amikor az ország területén lévő összes Tüdőbeteggondozó Intézet ebben az évben csak 105 ezer dolgozót részesített szűrővizsgálatban.

A Szegedi Tüdőbeteggondozó Intézet dolgozói, orvosai a szovjet tapasztalatok átvételével, a szovjet orvostudományi munkákkal foglalkozó könyvek tanulmányozásával magasan a Horthy-rezsim orvostudománya fölé emelték szakmai tudásukat és fáradtságot nem ismerve végzik munkájukat. Az Intézet havi normája szűrővizsgálatnál 1649 dolgozó átvizsgálása. Az Intézet dolgozói anélkül, hogy eltérnének a tüzetesebb vizsgálat idejétől — idejüket sem sajnálva — ezt a normát havonta általában 340.9 százalékra teljesítik.

Népünk egészsége ma sokkal jobb, mint bármikor ezelőtt. Pártunk és kormányunk gondoskodik arról, hogy évről-évre tovább javuljon.

Onkológus Kongresszust tartanak ma Szegeden

Az egészségügyi minisztérium és az Orvosegészségügyi Szakszervezet Onkológus Szakcsoportja rendezésében ma Szegeden a női klinika tantermében kongresszust tartanak. A kongresszus keretében a daganatos betegségek leküzdésével foglalkozó kiváló szakorvosok számolnak be gyakorlati és elméleti munkájuk eddig elért eredményeiről. A kongresszuson megvitatják Csongrád megye onkológiai (daganatos betegségek leküzdésével foglalkozó) intézményeinek munkáját is.

A tudományos tanácskozások résztvevői megtekintik a hódmezővásárhelyi új kerületi onkológiai intézetet és a helyszínen adnak szakmai útmutatásokat az intézet és a csongrádmegyei onkológiai hálózat további munkájához.